

Kommunalminister Liv Signe Navarsete
Kommunal- og Regionaldepartementet
Pb 8112 Dep
0030 Oslo

Statsråd Karl-Erik Schjøtt-Pedersen
Statsministerens kontor
Pb 8001 Dep
0030 Oslo

Deres ref:

Vår ref: 118417- 131

Oslo, 18. mai 2010

PROP. 124 S – KOMMUNEPROPOSISJONEN 2011

Landssamanslutninga av Vasskraftkommunar – LVK – er en interesseorganisasjon for 172 kommuner med vannkraftanlegg innenfor sine grenser. Etter en gjennomgang av ovennevnte dokument fra Kommunaldepartementet, finner LVK det nødvendig med følgende kommentarer knyttet til omtalen av kraftkommuner:

1. Proposisjonen side 161

På side 161 heter det: *“Skatteinntekter er svært ulikt fordelt mellom landets kommuner, og skatteinntekten per innbygger varierer fra mellom 60 til 260 pst. av landsgjennomsnittet. 364 av landets kommuner hadde i 2009 skatteinntekter per innbygger som lå under landsgjennomsnittet. Foruten kraftkommunene er det i hovedsak kommuner i Oslo-området og i Stavangerregionen som har skatteinntekter over landsgjennomsnittet. Kraftkommunene har en betydelig andel av sine skatteinntekter fra naturressursskatten. Det foreslås ingen endringer i naturressursskatten.”*

“Kraftkommune” er intet entydig begrep, og det gis ingen definisjon i dette avsnittet eller kapitlet på hva departementet omtaler som *“kraftkommune.”* Derimot har Finansdepartementet i St.prp. nr 1 2003-2004 definert kraftkommune som *“(..)de kommuner som mottok naturressursskatt i 2001”*, med unntak av Oslo kommune. **Antallet kraftkommuner etter denne definisjonen er 260 kommuner**, jf eksempelvis side 54. Ut fra denne definisjonen blir det naturligvis helt feil når departementet uttaler at *“(..)kraftkommunene ..har skatteinntekter over landsgjennomsnittet.”*

Det er en kjensgjerning at mer enn 3/4 av kraftkommunene, ut fra Finansdepartementets definisjon, er såkalte minsteinntektskommuner.

118417-131/100518_b_kommunaldep_kommuneprop_lvk_br_ses

I avsnittet sitert ovenfor, fremhever Kommunaldepartementet også at *"Kraftkommunene har en betydelig andel av sine skatteinntekter fra naturressursskatten."* Også denne opplysningen er for unyansert og egnet til å villed: Samlet naturressursskatt er på om lag 1,56 milliarder kroner pr år. Dersom man opererer med *"kraftkommuner"* som begrep i denne sammenheng, bør man benytte utsagnet på de kommuner som mottar naturressursskatt. I så fall er tallet 260 kommuner – igjen i følge Finansdepartementet - dvs 6 mill kroner i gjennomsnitt i naturressursskatt. Dette er ingen *"betydelig andel av skatteinntektene"*. At noen få kommuner har betydelig høyere naturressursskatt enn dette, må presenteres på en mer presis måte.

Dersom Kommunaldepartementet skal omtale naturressursskatten som en kommunal inntektskilde, må LVK be om at departementet også opplyser at naturressursskatten er gjenstand for utjevning i inntektssystemet for kommunene, og at kommunene med naturressursskatt mottar til dels betydelig mindre statlige overføringer. Ved en slik presentasjon av naturressursskatten, illustreres også at naturressursskatten kommer hele kommunesektoren til gode, ved at større deler av de statlige overføringer frigis til andre kommuner.

2. Proposisjonen side 167

På side 167 benyttes igjen begrepet *"Kraftkommune"*, også denne gang uten nærmere forklaring eller henvisning til noen definisjon, i Tabell 19.1. Tabellen skal vise *"fordelingsvirkninger for kommuner gruppert etter innbyggertall"*, men av en grunn som er ukjent for LVK og heller ikke opplyst, er det i tillegg til kolonner for kommunegrupper etter folketall tatt med en kolonne for *"Kraftkommuner"*. I innbyggertall er oppgitt 36 447, og formålet er tilsynelatende å vise at kraftkommuner kommer positivt ut av forslaget til endringer i inntektssystemet. Det antas at dette er samlet folketall for et gitt antall kraftkommuner, men antallet er ikke angitt, heller ikke hvor mange kommuner det er tale om.

3. Proposisjonen side 177

På side 177 har departementet igjen anvendt begrepet *"kraftkommune"*. Denne gang er begrepet definert til *"21 kraftkommuner, det vil si kommuner hvor inntekter fra eiendomsskatt og konsesjonskraft er høyere enn 70 pst av landsgjennomsnittet for ordinær skatt."* Det er opplyst at dette er kraftkommuner med 1 pst av befolkningen, og det innebærer at det er en annen utvelgelse av kraftkommuner og en annen definisjon som er lagt til grunn her, enn på de foregående sider.

Det er ikke opplyst hvorledes konsesjonskraftinntekter er beregnet. Er det et anslag basert på spotmarkedspriser? I så fall blir tabellen uriktig, da bare et fåtall kraftkommuner selger konsesjonskraft på spotmarkedet. Er det basert på et bestemt års kraftpriser, i tilfelle hvilket år? Departementet tør også være kjent med at konsesjonskraftinntektene kan variere betydelig fra år til år.

4. Kommunale eierinntekter fra kraftforetak

Kommuneproposisjonen etterlater inntrykk av å være et grundig dokument om inntekts- og utgiftsforholdene i kommunesektoren, og er et viktig beslutningsgrunnlag for våre politiske myndigheter. LVK finner da grunn til å etterlyse opplysninger fra Kommunaldepartementet om

hvilke inntekter som årlig tilflyter kommuner og fylkeskommuner som eierinntekter fra kommunalt eide kraftproduksjonsanlegg. Det er tale om flere milliarder kroner hvert år i utbytte, renter på ansvarlig lån, egenkapitaluttak osv. Samlet er de årlige inntektene til de offentlige eierne av norsk kraftforsyning høyere enn kraftinntektene til de 260 kommuner som kan betegnes som kraftkommuner, altså vertskommuner for vannkraftanlegg.

Eierkommunenenes inntekter er avkastning på den investerte kapital. Vertskommunenenes inntekter fra konsesjonskraft er disse kommunenes avkastning av å ha stilt sin naturkapital til disposisjon for kraftutbygging. Det gir et skjevt inntrykk av inntektsforskjellene i kommunesektoren å ta med konsesjonskraftinntekter samtidig som kommunenes eierinntekter utelates.

5. Andre kommuners inntektsforhold

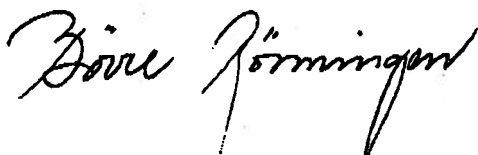
Det er en kjensgjerning at noen kraftkommuner har høye inntekter som vertskommuner for kraftanlegg. Dette er imidlertid et lite fåtall blant alle landets kraftkommuner, og inntektsforholdene i disse kommunene skyldes kombinasjonen av en høy andel av landets samlede kraftproduksjon, et særlig lavt innbyggertall, og at inntektene regnes pr innbygger. Det blir helt uriktig og villedende når Kommunaldepartementet i kommuneproposisjonen ikke nevner disse forholdene, men omtaler "kraftkommuner" som en homogen kommunegruppe.

Tilsvarende gjelder for de såkalte "kystkommunene." Det fremgår av kommuneproposisjonen at flere kystkommuner har blant landets høyeste inntekter – også sammenlignet med kraftkommunene. Det vil likevel være sterkt misvisende på et slikt grunnlag å presentere "kystkommuner" som kommuner med generelt høye inntekter.

Det er også en kjensgjerning at kraftkommunene – i motsetning til flere bykommuner og folkerike kommuner - har innført eiendomsskatt. Ved sine eiendomsskattevedtak har kraftkommunene etterkommet statens henstilling til den samlede kommunesektoren om å utnytte egne inntektsgrunnlag. Det blir ikke riktig ukritisk å sammenligne inntektsnivået mellom kommuner som dels har og dels ikke har innført eiendomsskatt, når det er rene partipolitiske beslutninger i de aktuelle kommunestyrer som avgjør hvorvidt eiendomsskatt er innført.

LVK imøteser departementets kommentarer til overnevnte.

Med vennlig hilsen
Landssamanslutninga av Vasskraftkommunar

Børre Rønningen
Leder

Stein Erik Stinessen
Sekretær
Advokat for Høyesterett